

Forfatter: Michaëlis, Sophus

Titel: Udrag fra Vanemennesker

Citation: Michaëlis, Sophus: "Vanemennesker", i Michaëlis, Sophus: *Vanemennesker*, Jacob H. Mansas Forlag, 1892, s. 89. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-michs_02-shoot-idm140033056278976/facsimile.pdf (tilgået 29. april 2024)

Anvendt udgave: Vanemennesker

der gjorde sit Arbejd og virkede sammen
og frembragte Rækker af Tal, som vel kunde tale,
om nogen gad agte derpaa.

Her var jo alt, hvad Hjernerne vel kunde ønske:
Handel og Skibsfart og Smørdførsel og Sygdom
og Dødeligheden over den ganske Verden
og Folketælling og Mandtalslister og Barnefødsler
og Tælling af Kvæg og Amerikas Avl af Tobak
og Skatteligning og Renovation og Husmænds Hart-
korn
og Svineudførsel og Sukkerro-Avl og samtlige Selv-
mord.

I denne Visdom var alt kun talende Tal:
Hint Barn, som fødtes forgangen, bestemt til Storhed
maaske, og et andet bestemt til at stjæle;
det Faar, som drættedes op paa Jyllands sandede
Bakker,
den Hest, som redes engang af Gaardmand Hans
Nielsen,
det Kvindelig, som blev fundet i Sortedamssøen;
den Stud, der for fem Aar siden var Bøf paa en Eng-
lænders Bord,
– alt var det med og uden den ringeste Standsforskel.
Hver har Vægt som et Tal, der udgør én af et Hele;
døde Enere er de for sig; men jo flere der samles,
des større Visdom kan vindes – ved Statistiken.
Her lægges alting i hver sin Bunke og Dynge:
Du og jeg og vi alle er Ettaller kun,
stumme for sig, men Masserne – de kunne tale.
Ja, blev Tallenes Række saa lang, at den knap kunde
øjnes,
– da for sand var der Regelmæssighed i alt,
da laa Tallenes haarde Vægt i Menneskets Nakke,
da var Verdens Frihed bleven et Intet,